

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În România:

la dnl Carol Schuler în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Constatări.

(*) Despre procesul de presă pertractat la 18 Aprilie n. în Budapesta, primat un raport, care ne face să revenim asupra celor întâmplate cu această ocazie înaintea Curții cu jurați din capitala Ungariei.

Sunt trei momente, cari mai ales trebuie să impresioneze pe contemplatori: ușurința, cu care foile maghiaro-ovrești Aruncă, — mai în fața calunniilor, cu care autoritățile administrative se poartă față de națiunea română și atitudinea îndoișoasă a unui prelat român.

Grație energiei și istețimei avocatului Dr. St. C. Pop, susținător al acuzărilor, s'a dovedit clar, că e destul ca niște Unguri inculți și zăpăciți de cetea foilor soviniști să vorbească prostii la colț de stradă, pentru-ca din insanitățile lor să se facă acuzății grave nu numai unui preot român, dar' tuturor Românilor. Chiar înaintea tribunalului, un martor al acuzărilor spunea cu rar cinism, că „Românii sunt capabili de toate”, încât după-ce n'a putut preciza nici un singur cas concret pe ce se sprijinească obraznicia sa afirmare, însuși președintele maghiar al tribunalului a fost silit să-l îndrume la ordine, să-l oprească a adresa invective unei întregi națiuni. Și pe mărturia unor astfel de indivizi iresponsabili, foile maghiaro-ovrești din Budapesta au alarmat țara, hrânind pe deoparte prin sfruntate minciuni scrise de colaboratorii sei jidănași, scandalul, ear' pe de altă parte propagând ură contra Românilor, însinuând în chip temerar.

Ceea-ce este însă și mai trist, e faptul, că înalți dignitari ai statului maghiar deși știau că nu-s adevărate cele scrise pe socoteala Românilor, nimic n'au făcut pentru paralisarea acțiunii îndreptate contra noastră, ci consimțeau la debatarea celor mai nerușinoase calomnii. Aceiași vedită re-a-credință au observat-o față de Români și agenții subalterni ai administrației maghiare. Cu un cinism brutal, un gendarm mărturisește că dinșul „așa a auzit pe strădă”, „dela nu știe cine”, și totuși nici o pedeapsă nu i-se dictase, pentru-că prin împrăștierea unui svon, a alarmat o țeară întreagă.

Ear' un prelat român, canonicul Lăuran, aproape poruncitor se adre-

sează preotului calumniat să se desiste dela piră, să aplice fațuri de estvelle-miserabilități preceptele iubirii evanghelice... Cu alte cuvinte: să lase nespulberată calomnia adresată lui, corporațiunii preoților și întregii națiuni române. Chemat ca martor din partea acuzărilor, canonicul Lăuran se face acuzator al părții calomniat. Mai mult chiar: la întrebările, prin care avocatul acuzărilor voia să stabilească calomniile foilor maghiare, canonicul român nu vrea să răspundă decât după-ce președintele el însuși îl apucă de scurt. Voia să se recomande astfel bunăvoinței presei jidănești, prin al cărei sprigin, așa se vede, voește să ajungă episcop al Lugojului...

Și acest individ poartă talar? Ce disgustător!...

Țineam să facem aceste constatări, înainte de a trece la ordinea zilei peste casul dela Bocsig.

Tot așa ne simțim îndemnați a lăuda acțiunea avocatului Dr. St. C. Pop, prin al cărui zel s'a provocat o măturie clasică dela chiar tribunalele ungurești despre modul păcătos cum opinia publică maghiară este înveninată de presa jidovească și despre îndrăzneala, cu care „patrioții” vor să ne arate nepatrioții și criminali pe noi Români.

Procesul dela 18 Aprilie n. a fost nu numai al preotului din Bocsig, dar' al tuturor Românilor. Ear' satisfacția dată preotului calumniat, a fost o palmă aplicată obrazurilor groase ale celor din presa maghiară.

Apucătură nedemnă. Cei, care în cercurile metropolitane susțin, că e necesar ca organul metropolitan să fie schimbat în ziar cotidian, — spun că aceasta se impune mai ales prin venirea la Blaj a metropolitului Dr. Victor Mihali, „care poate să iee ortodoxilor tot terenul de sub picioare”.

Care va să zică pentru a masca o tendință de a căpătu pe câțiva necăpătuți și a crea un organ dușman partidului național român, se dau ca pretext interese confesionale, se intenționează nu numai a servi guvernului, dar' a provoca și certuri confesionale.

Metropolitul Miron și slugile sale progesează: devin tot mai odioși!

Sinodul arhiepiscopesc.

Sedința a III-a.

O sedință tristă!

Un deputat își dă demisia, pentru-că nu poate lua parte la sedință! De ce nu poate? De ce se aleg astfel de oameni, care prin situațiunea lor — respectivul este un vicenotar — depind de superiori, ce pot împedeca exercițiul mandatului?

Apoi urmă o discuție asupra alegerii din cercul II. al Seliștei. Doamne, ce am auzit aici! Ce ni-a fost dat să înțelegem! Metropolitul Miron se susțină că se poate recunoaște un act, care nu-i subscris de nimeni și de care nu se știe nici când nici unde s'a făcut și se zică: a fost cam „ușurel”, ca o comisie totuși să nu propună verificarea cu socoteala actului curios de tot! Un notar public se susțină același lucru etc! Și toate se se scuze, cum a voit metropolitul să o facă, cu puțină cultură și în cler și în popor, cu alte vorbe cu ideea: că nu era de noi o constituție ca aceasta! Sedința de ieri a fost o rușine pentru cei-ce azi guvernează biserica.

Eată raportul amănunțit:

Sedința a III-a, (prima meritorie) se deschide la orele 10 a. m.

Se cetește procesul verbal al sedinței trecute, care fără nici o observare se verifică.

Metropolitul prezintă apoi sinodului actele sosite, între care unul a dlui deputat sinodal Zaharie Tătar, care își insinuă demisia, depunându-și mandatul. Sinodul, la recomandarea metropolitului, ia la cunoștință demisia dlui Tătar.

Dr. I. C. Panțu spune, că afacerea e mai însemnată decât ca să se treacă cu atâta ușurință. Cere să se dea cunoștință sinodului cel puțin motivele, care îl îndeamnă pe dl Tătar să renunțe la mandat.

Metropolitul cetește din actul prezentat motivul renunțării care este: împedecarea funcțiunii sale de vicenotar de a se prezenta la sedințele sinodului.

Dr. Partenie Cosma: de ani de zile e deputat sinodal dl Zaharie Tătar și nu se prezenta la sinod, fiind împedecat de oficiul său.

Se ceteșc celelalte exhibite: cererea de concediu a deputaților sinodali Dr. I. Mihai, Dr. Victor Cupșa și Dr. Ioan Ivan. Și se acordă!

Se prezintă un act consistorial referitor la foaia „Telegraful Român”, în care se propune transformarea ei în foaie cotidiană.

Metropolitul recomandă transpunerea actului la comisiunea organizatoare.

Dr. Nicoară face o mișcare, ca să se transpună comisiunii financiare, căci în întreaga afacere momente principale sunt cele financiare: intrucât se angajează fondul tipografiei și e de a se cumpeni bine rentabilitatea întreprinderii.

Dr. Roșca dă lămuriri din partea biroului amintind de un conșlus din 1889, în care vorbă e de sistem și spunând că n'ul act consistorial „după procedura de mai înainte stă în legătură cu acte actele” (Stil și claritate)

Dr. Pușcariu reflectând la cele zise de dl Nicoară face următoarea genială (!) asemănare: „va să zică ar urma, că dacă n'ai bani să nu faci nimic, întocmai cum am zice, că dacă nu merge nimeni în biserică, să nu faci biserică”.

Metropolitul cere să nu se facă lucru mare din chestia unde se se pună actul consistorial, tot sinodul îl va rezolva.

Se hotărăște transpunerea actului la comisia organizatoare (fără votare).

Se trece la ordinea zilei.

Comisia verificatoare aduce la cunoștință prin referentul său, că a ales de preșident pe Ioan Păiso, ear' de secretar pe N. Turcu.

Dr. Turcu, referentul comisiei verificatoare cetește raportul acestei comisii. Propune verificarea deputatului sinodal Dr. Petru Șpan, după-ce alegerea lui n'a fost atacată cu nici un protest. Sinodul primește.

Tot pentru-că n'a fost atacată cu protest alegerea dlui R. Anuța, propune și verificarea acestuia. Sinodul deasemenea primește.

Verificarea alegerii deputatului Drd. Victor Cupșa, fiind atacată de protest se ține în suspens până când se va afla fost-a ales în anul trecut, ca parochian al vre-unei parochii din arhiepiscopie.

Și acum urmează scandalul constituțional, care dovedește cât de incapabili (ori abuzivi?), sunt actualii stăpânitori ai bisericii, când e vorba de a executa constituția ei atât de simplă și oablă.

Anume: Dr. Turcu referă despre alegerea în cercul Seliștei II, și în numele comisiei propune să fie verificat cu majoritate de 8 voturi dl Dr. Daniil P. Barcian, față de Ioan Măcelar, proprietar în Mercurea.

Raportul Turcu arată, că dl Barcian are majoritate, după-ce actul de alegere din comuna Dobârca nu se poate recunoaște ca legal și că protestul în contra actului de alegere în comuna Rod nu se poate considera

ca îndreptățit. Aici se naște următoarea discuțiune:

Miron scusa pe preotul din Dobârca în graba mare, nu a putut fi atent, a uitat să subscrie, este o eroare numai. Greșeli mici care în starea noastră culturală se explică, s'au iertat totdeauna. Numai defecte esențiale ar pute să ne facă stricți.

Turcu susține că am crea un cas de precedentă de-o anomalie regretabilă. Protestul zice că comisariul a fost „prea liberal” admitând ca bună o listă neverificată, care nu are aici dată, nici clausula de legalizare. Astă-i formă esențială și susține deci propunerea comisiei, mai ales că Dobârca decide între cei doi candidați.

Miron, întorcându-se, zice că-i bine să se vadă dacă sunt mici ori ba erorile comise.

Augustin Nicoară acuză pe comisar că nu a procedat exact. El se fi cercetat actele. Și în contra metropolitului susține, că după două decenii și jumătate nu se poate admite teoria, că din cauza culturii mai joase se iertă greșeli mari etc.

Miron zice earăși că unele împregiurări au, ce e drept, lipsă de întregirea lor.

Cosma zice, că cercul este inteligent, dar' din Dobârca nu a venit nici-odată un protocol; pe sate în general nu se fac listele de alegători, și numai la orașe sunt în regulă. Deci admite și el recunoașterea actului discutat.

V. Damian nu admite lista alegătorilor din Dobârca pentru-că ea nu a trecut nici prin o verificare a sinodului parohial, nici prin a celui electoral, nu a fost nici sigilată cum trebuia, nu are nici titlu corect etc.

T. Roșescu susține rapoartele metropolitului, obținând din partea raportorului Turcu lecția că tocmii el, ca protopop, ar trebui să susțină riguroasă în executarea alegerilor.

Miron declară că dorește ca preoțimea să se disciplineze!

Dar' în același timp apără acte de nedisciplină!!

Dan, protopresbiter insistă asupra casului din Rod. Aici preotul Moga a declarat printr'un act, că actul alegerii e „ilegal”. Și la cercetarea după protest, a fasonat că el a spus din auzite ce-a scris în declarația scrisă și că nimic nu poate dovedi. Deci protestul fiind basat pe actul acum abjurat de Moga, comisia a recunoscut legalitatea actului de alegere din Rod. Dan zice acum — fără a fi logic — că dacă Dobârca nu-i trecut cu vederea, nici Rodul nu poate fi admis!

V. Bologa propune încă o cercetare și în Dobârca și în Rod și, priminduse propunerea aceasta actul verificării se amână până la proxima sesiune.

FOIȚA „TRIBUNEI.”

Secretul ei

Novelă.

De

Georg Hartwig.

(Urmare.)

IV.

În ziua următoare, un cas neprevăzut sil pe baronul a-și alege un apărător nou. Își luă un avocat tânăr, care venise nu de mult din Silesia, dar' prin dibăcie și noroc mult, a priceput să ajungă, din începuturi modeste la o practică însemnată.

Zăpăceala în care se afla Egon de Wartenberg prin această necesitate neprevăzută, precum și călătoria în oraș, la care invită pentru variație și mosafirii, făcând se-și uite năcazul din preșeară, cu atât mai mult, că nu dase nici o importanță tăcerii Erichei.

Scena de adio între soți și copii, s'a petrecut în prezența lui Westarp, și a fost atât de intimă și plină de mulțumire și fericire casnică, încât acesta n'a putut și nici n'a voit să-și rețină un zîmbet ironic.

Erica observă, și simți un junghiu în inimă, încât se depărtă involuntar și repede de soțul său fără a răspunde la salutări pline de iubire, ce trimitea din trăsura.

Avocatul Benno Wasmuth primi pe noul client cu multă distincție și în decursul conversației desvoltă atâta agerime de spirit și atâtea cunoștințe juridice, încât baronul credea, că o mai bună alegere n'ar pute face.

Cu atât mai puțin îi promitea individualitatea, întreaga ființă a lui Wasmuth.

Statura înaltă, subțire, purta un cap format urt, ear' părul tăiat scurt scotea și mai mult la iveală expresia iscoditoare a feței lui. În ochii adânci, umbriți de gene negre păcea un amestec de melancolie și poftă de plăcere, de un egoism brusc și o rezervă plină de sfială. Ori de câte-ori încercă baronul în decursul discuțiunilor, să atragă privirea vorbiturii asupra sa, totdeauna îl ocolia ochii lui și se pironiau pe postavul verde cu care era îmbrăcat biroul. În sfârșit Wartenberg fu nevoit să renunțe la această speranță, admirând aproape cu părere de rău talentele excelente ale acestui om.

Obicinuit, să trăiască în societate intimă cu advocații lui, își exprimă și acum dorința să facă cunoștința soției lui Wasmuth.

Avocatul se supuse esitând la această provocare. Se părea chiar, că n'ar pune mult preț pe asemenea formalități. Cu toate acestea deschise o ușă laterală, trase draperia dela ușa odăii vecine repede la o parte și lăsa oaspele să intre în salon.

Era gol, și ca toate camerele nelocuite îți făcea o impresie respingătoare. Prin perdelele groase, lăsate în jos, pătrundea o lăcrare de lumină neplăcută.

Benno Wasmuth deschise cu vehemență o a treia ușă și strigă numele nevastei sale. Când acest strigăt rămase fără răspuns, Wartenberg observă în ochii lui un fulger de năcaz nervos și era aproape să alerge afară, când ființa chemată apărură fără șgomot pe prag. Observând pe Wartenberg roși și voi

se se retragă, dar' bărbatul său îi împedecă acest pas în mod nu tocmai așa gingaș.

„Domnul baron vrea să-ți facă cunoștință, Anna, vino dar' în lăuntru și închide ușa; e curent mare!”

Tinerea femeie, a cărei față blândă atrase numai decât simpatia baronului, întimpină oaspele distins cu modestie. El îi prinse dreptă încuragându-o. Poziția ei de sclavă și considerație de bărbatul ei, care n'avea nici o fideritate, îi făceau rău.

„Scusați, doamnă”, zise el cu amabilitate, „că vă conturb în ocupațiunile casnice, dar' doriaz să fac cunoștința soției unui avocat așa de excelent”.

O rază de mândrie și bucurie se ivi pe fața ei, care mai păstra urme de frumsețe, frăgezimea însă părea-că i-au șters-o lacrimile. „Soțul meu —”

„Te rog, lasă!” o întrerupse avocatul cu o ironie rău ascunsă. „Mai târziu, vei mai găsi ocazie, sper. Acum fi bună și —” se apropie de ea și îi spuse la ureche câteva vorbe, pe cari nu le înțelese imediat. Deveni impacient. Îi strînse mâna vehement și iritat, apoi repetă cele spuse.

Ea își inclină capul spăriată și dispărură iute.

Baronul, care n'avea poftă să aștepte vinul comandat, se scuza cu musafirii sei, exprimându-și dorința, ca peste trei zile, să mănânce împreună cu Wasmuth și soția, în Wartenberg.

Misanthropia curioasă a avocatului la această invitare amabilă era în luptă evidentă cu mintea.

După o tusa silnică îi mulțumi și primi.

Egon își luă rămas bun.

Abia după-ruse, când Ana Wasmuth veni cu o tavă împodobită frumos cu sticle, păhare și prăjituri fine. Le arangiaze toate singură și cu înțeleală mare. Acum nu-și mai găsi musafirul și bărbatul său era în toane rele.

„De ce a plecat așa iute baronul?” întrebă ea cu sfială și părere de rău.

„De ce?” zîmbi amar. „Fiindcă tu îți găsești scopul vieții în a amăr pe a mea. Încetează odată!” strigă el, erupend într-o impacientă căscătură, când îi văzu lacrimi pe gene. „M'am căsătorit din înimă de ele. Ce am devenit! Ce ai făcut din mine!”

„Eu?” O, Benno —

„Tu! da, tu!” strigă el, stringându-și buzele. „Mi-ai răpit liniștea, m'ai făcut de urt lumii! Știu, că e așa, și nu pot schimba nimic. Ce ai fi putut ajunge dacă nu te vedeai nici-odată! De ce a trebuit să mă amoresz tocmai atunci în tine, nebun ce sunt, neghiob fără minte! Ce ai fi putut ajunge și ce am devenit! — Du-te! Îți spun, prezența ta mă aduce încă la desperare!”

Sărmana femeie, obicinuită cu asemenea atacuri, se mulțumi, să-și ascundă fața în batistă.

Palid de enervare se apropia de ea, și îi smânci mâinile de pe față.

„Dacă nici acum nu știi, că prin tine am devenit un miserabil, atunci despez. Aș vrea, să mă lovească apoplexia momentan!”

„Lasă-mă să mă reflorez acasă”, șopti ea încet. „Dar' tu vrei să mă lași nici-odată, după-ce îți-a trecut furia”.

Se deșteptă ca dintr'o amețală. „Să plec? Acum? Ce sens ar ave. Nu, nici un scandal public! Multe se pot suporta în tăcere, dar' nu trebuie să le știe alții. Însemnează-ți acestea!”

„Ce durere îți-am cauzat oare? Ne iubiam din toată inima!” zise ea plângend amar.

„Taci!” strigă el îngălbinind din nou. „Să nu mai vorbești nici-odată despre aceasta. Dacă mi-ai fi fost credincioasă, astăzi aș fi un om fericit. De ce nu m'ai înșelat?”

Se uită îngrijată la fața lui desconcentrată și ochii înflăcărați, sinistri. „Ești bolnav, Benno!”

El îi prinse mâna cu vehemență. „Ana, sărmană femeie!” îi șopti el, ca cuprins de compătimire.

Ea voia să-i vorbească, dar' el se întoarse iute și eși din odaie, trântind ușa după sine.

Baronul cu musafirii plecă, în cea mai bună dispoziție, spre Wartenberg.

Era în amurgul serii, unde dispareau soarele aurii.

Un vânt parfumat adia peste câmpul de trifoi înflorit și mișca capriții încoace și încolo înfloreii roșii. De pe livadă răsună, departe în aerul curat, clopotele turmelor de

Urmează raportul comisiei organizatoare, făcut de dl P. Cosma, asupra raportului consistoriului plenar.

Asupra actelor restante raportul propune termene fixe pentru rezolvarea actelor și finalizarea chestiilor și o controlă mai serioasă din partea prezidiului.

Metr.: Avem regulament intern, deci el să fie executat. Să dați o îndrumare generală ori cât de energetică. Și apoi spune, că nu pricepe ce înseamnă formularea, că „deși se vedea a fi rezolvate, nu sunt finalizate” anume acte.

DI Pușcariu (sempremvirul) cere deci o formulare mai precisă, dar apără propunerea comisiei.

I. Preda e contra ei, zicând că §. 46 și 77 din regulamentul dela 1884 sunt suficiente.

Metr. recunoaște că s'a „desfășurat o iconă tristă a stărilor constituționale”, dar — crezând că nu el e vina de căpetenie, ci asesorii — invită sinodul a-și exprima chiar aspru nemulțumirea.

Aug. Nicoară: Răul nu-i în legi, ci în oameni. Facă bine și priceapă domnii pe care îi privește și lucre. Toate propunerile nu sânt practice. Ele pot avea numai efect moral și el se mulțumește cu acest efect principal.

În fine se primește o propunere, ca cauza aceasta să fie retrimisă comisiei organizatoare cu propunerile făcute și să o raporteze încă odată.

Chestia Cristea!

Nervosă atmosferă.

I. Popea, prevăzând discuții mari, cere amânarea ei pe mâine.

Metr.: Pe ce bază prevezi?

A. Nicoară: Garantez eu!

I. Pușcariu: (advocat, Brașov) Ce vreau adevărat?

Petru Nemeș propune, ca să se discute acum în general și iee la cunoștință raportul general, unde ușor și curând putem trece peste afaceri. D-na nu prevede discuțiuni lungi meritice, deci e timp să se hotărască acum și nu mâine. În merit chestia va reveni la raportul senatului bisericesc și școlar, unde vor fi propuneri concrete din partea comisunilor.

Nicoară: „Luarea la cunoștință” a raportului general, privitor la chestia Cristea este o aprobare a pașilor luați de I. P. S. Sa și consistoriul arhiepiscopesc, căci comisiunea aceasta propune.

Evident, deci, că un atare conclud, dacă se aduce, decide în merit — în special și general deopotrivă — pașii luați. Hotărârile, ce ar fi să se iee deci la raportul senatului bisericesc și școlar mai târziu, prin un eventual conclud de azi, la acest loc, sânt deja a priori luate acum. Va să zică prejudecăm cauze în merit, sub pretextul pertractării „generale”.

Din acest motiv d-na, care reproabă, cu consternare, pașii luați în dauna autonomiei bisericești și a liberei convingeri a bărbatului, ce „și-a făcut datoria, va face contra-propuneri și asigură pe antevorbitor, că afacerea Cristea va da mult de lucru în sinod și afară de sinod. E deci pentru amănare.

Cocoloșirea luată în vedere s'a nimicit deci, în urma unor energice interveniri. Afacerea s'a aminat pe mâine.

*

oi, care se reîntorceau dela pășune. Cădu-rile de găște, care pășunau pe mîriștea galbină, se luă strigând și lungindu-și gaturile, după trăsuri ce treceau pe lângă ele. Un sturz își cânta sgomotos cântecul de seară, pe ramura unui sorb, ce sta în drum, încercat cu fructe roșii.

Baronul se gândia, cât de des admirase Erica acest arbore și își împodobise fetițele cu buchetele lui roșii-galbine, și inima i-se dilata de dragoste și dor. Era tot așa de indiferent față de tăcerea lui Mynheer van Geeden ca față de exclamările de plăcere ale lui Mr. Elton. Sări iute din trăsură, ca să-și salute mai întâiu el soția.

Contra obiceiului ei, Erica nu sta azi la rampă, încungiurată de fetițe. N'auzise trăsuri venind.

„Unde e d-na baronesă?” întrebă Egon impacient și îngrijat.

„D-na baronesă toată după-meeza a stat în odaia duminiei, și miclele baronesse se joacă în grădina”.

Wartenberg salută scurt musafirii, și se duse în camera Erichei.

Era lungită pe sofă. Când intră el, sări în sus spăriată, ca deșteptată dintr-o ațipire ușoară.

Se apropie de ea cu gingășie. „Erica, ce ai?”

„Am durere de cap”, zise ea, ocolindu-i privirea.

„Durere de cap?” repetă el mirat.

Sedinta a IV-a.

Se deschide la orele 9 a. m. Se citește protocolul ședinței trecute, care după câteva corectări se verifică.

Metr. prezintă cererile deputaților sinodali Paul Oprea, Ioachim Fulea, Ambrosiu Bărsan și George Nicoară pentru obținerea concediului pe întreaga durată a sinodului.

Li-se acordă.

Se prezentează o cerere a gimnasiului din Brad pentru un ajutor de 500 fl. Se predă comisiei financiare.

Se prezentează încă câteva cereri pentru ajutoare, care se dau comisiei petiționare.

Se trece la ordinea zilei.

Cosma: în urma concludului de ieri citește propunerea din nou formulată a comisiei organizatoare referitoare la rezolvarea grabnică a actelor intrate la consistor.

Sinodul primește propunerea în forma prezentată prin referentul comisiei organizatoare.

Urmează afacerea Cristea...

Cosma propune să se iee la cunoștință raportul consistoriului despre afacerea domnului asesor consistorial Nicolau Cristea și a profesorilor Dr. D. P. Barcianu și Dimitrie Comșa.

Popea: pentru-ca să se aducă un conclud în această afacere foarte însemnată crede că este de lipsă o înțelegere confidențială, deci cere ca ședința publică să se prefacă în ședință secretă.

Metr. (se prefacă): Ședințele secrete nu-i convin(?) Trebuie însă să se susțină regulamentul și deoare-ce regulamentul spune, că dacă 5 deputați sinodali cer ședințe secrete se poate concede, ear în cazul acesta afară de dl Popea au mai cerut încă 7 deputați (cine sînt?), deci n'are nimic în contra ca ședința publică să se prefacă în ședință secretă.

Nicoară în interesul binelui comun al bisericii care ca desbaterile asupra tuturor afacerilor să fie publice. Cu atât mai virtos, că deși afacerea ce urmează să fie discutată este foarte însemnată, ea e cunoscută deja înaintea publicului, fiind publicată în actele oficiale, de unde a trecut deja, chiar și în presă. Dacă am preface ședința publică în secretă, am face ca struțul care își vîră capul în năsip, pentru-ca să se ascundă dinaintea vîntătorului.

Se votează ținerea ședinței secrete.

Sinodul din Arad.

(Coresp. part. a „Tribunei”).

(Urmare).

Tot în anul 1877, s'au delăturat pedecile, ce dela 1865 încoace împedecau primirea fundațiunii Birta de 48.000 fl. în administrațiunea noastră, și așa primindu-se de atunci încoace în tot anul se dau la 12 tineri de ai noștri 12 stipendii de câte 200 fl. pentru continuarea studiilor lor, și pe lângă aceasta și fundațiunea a crescut până la 60.000 fl.

După-ce chiar și numai cele până aici expuse, pretinzând o activitate mai intensă, și locală mai corâspunzătoare dlor deputați, în anul următor 1878 s'a cumpărat casa de lângă reședință, străfărându-se în cancelariile consistoriale de acum; ear în 1879 s'a rezidit

„E un oaspe nou, neubut, pe care trebuie să-l depărtăm în ori-ce caz”. Se așeză lângă ea și o sărută. Dar' pe lângă toată gingășia și grija, nu i-a putut scăpa din vedere schimbarea înțelegerii ei ființe.

„Tot mai suferi?” întrebă el, ridicându-i bărbia, fiindcă își pleca ochii mereu dinaintea privirii lui.

Își scutură capul.

Atunci îi veni în minte convorbirea curioasă din preșară. Nu-și putuse înăbuși antipatia ce i-se deștepta față de Westarp, și de aceea esitase de a călători într-o trasură cu el. Acum i-se părea par'că ar pluti în aer înaintea lui, fața acestuia cu zimbetul ironic. Își strînse soția frumoasă în brațe cu mai multă putere și o întrebă cu reproș gingaș: „De ce nu mi-ai spus, că ai fost domnișoară de companie în Marienwerder, la o doamnă anume Beinlich?”

Abia pronunțase numele de Beinlich, și Erica sări în sus cu un țipet de groază. Tot sângele îi fugise din față, chiar buzele de obicei purpurii, i-se făcuseră albe-vinete.

Îi prinse mîna spărită.

Atunci îi trecu un tremur prin tot corpul, atât de puternic și sguduit, încât și dinții îi clănțăneau în gură.

Erica, pentru Dumnezeu, ce „ți-e?” Baronul se ridicase, și încercă să o atragă la sine, dar' în același moment ea se ridică cu o mișcare pătimașă, și cu un oftat adânc, dureros, căzu fără conștiință la picioarele lui.

(Va urma.)

reședința episcopescă toare în stare farte re-

Tot în 1878 s'a înălțat și programul diecesan, donată de mine diecesei, care pe lângă alte servicii făcute eparchiei, a mai adunat și un capital de peste 30.000 fl. menit pentru un institut superior de cultură în diecesă.

Dupa împlinirea acestor neajunsuri, observându-se mare lipsă de bărbăți pregătiți și pentru demnitățile bisericești, în lipsa de mijloace, la anul 1880 m'am adresat către fericitul arhiepiscop și metropolit al Bucovinei Silvestru Morariu Andrievice, apoi către înaltele ministere de culte și instrucțiune publică din Budapesta și Viena, și în fine chiar și către Maiestatea Sa Preaferășitul nostru Împărat și Rege, pentru primirea a câte doi elevi din diecesa noastră, în seminarul clerical din Cernăuți, pe speșele fondului religios de acolo; ceea-ce numai în 1883 am putut ajunge.

Pelângă toate acestea, mai simțindu-se foarte, și aici în loc, lipsa unui seminar diecesan pentru mai buna creștere și îngrijire tinerimii clericale și preparandiale, încă în 1882, am intervenit în scris și în persoană la fericita baronesă Ifigenia Sina din Viena, pentru donarea intravilanului din strada Sina, de aici pentru zidirea unui seminar clerical, și pentru a ne vinde casele de lângă acel intravilan, pentru prefacerea lor într'un alumneu pedagogic, care dorință fericita baronesă ne-a și împlinit-o.

După procurarea intravilanului lipsindu-ne mijloacele pentru zidirea seminarului, în 1883 am întreprins o colecție benevolă în diecesă, care avu un rezultat peste așteptare îmbucurător de 55.000 fl., către care mai adăugându-se și alte recurse modeste, și mai contragându-se și un împrumut, până acum deja deslăsat, s'a clădit seminarul în care ne aflăm de prezent, și totodată s'au transformat și casele cumpărate într'un alumneu pedagogic.

În anul următor 1884 s'a început și primul proces de despărțire ierarhică al comunei Chinez, care trecând prin toate instanțele în 1889 s'a terminat în favorul nostru, formând totodată un precedent favorabil și pentru celelalte asemenea procese urmânde.

După aceea în al doilea rînd s'au mai intentat asemenea procese și pentru comunele Mehala, Pojejena și Ciacova, dintre cari cele două dintîi, earăși s'au terminat în favorul nostru, ear la treilea încă e pendent.

În fine în rîndul al treilea s'au intentat atari procese pentru comunele: Fenlac, Sarafola, Sîn-Nicolaul mare, Margita și Delibata, cari sînt în curs. În toate aceste comuni sînt circa 20.000 suflete române, și cu o avere parochială de peste 200.000 fl.

În 1887 s'au delăturat vechile pedeci și greutăți, ce se opuneau justei noastre ingerențe, în administrațiunea s. noastre mănăstiri Hodoș-Bodrog. Tot în anul 1887, s'a înființat un fond de asigurare clădirilor bisericești și școlare contra focului, care până acum a crescut aproape 30.000 fl.

În anul următor 1888 întru eternizarea glorioasei domniri de 40 ani, a Maiestății Sale, Preaferășitului nostru Împărat și Rege Francisc Iosif I, din colecte benevole am înființat un fond gimnasial, care până acum ajunse suma modestă de peste 7000 fl.

În 1889 s'a înființat aici în centru, parte din colecte, parte din unele ajutoare diecesane, o școală de fete și numai pentru buna creștere a fetițelor frunțașilor noștri din giur dar' și pentru pregătirea de învățătoare. Această școală ajunse de a dispune și de un local propriu, provăzută cu arangiamintul recerut.

În timpul mai nou s'a mai adaus la cele trei cursuri preparandiale și un al patrulea curs, apoi s'a mai înființat lângă aceste patru cursuri și un curs pregătitor, precum și o școală practică. Toate acestea și ca să nu se poată institutul nostru excepționa din partea organelor statului, dar' ca să corăspundă tot mai mult așteptărilor și trebuințelor noastre.

În anul următor 1890, observându-se o reducere simțită a procentelor dela capitalele elocate; ear' de altă parte, vîzându-se un curent nou de colonisări, am folosit ocaziunea, când statul a pus la vînzare unele complexe de pămînt, de am cumpărat și pe seama diecesei nostre mai întăiu în S.-Mihail și Chișoda un complex de 2025 jugere cu 256.700 fl. în condițiuni favorabile de a se plăti în anuități de 20 ani.

Tot atunci și sub aceleași condițiuni a cumpărat diecesa, și pe seama comunelor: Pătrîș, Cuveșdia, Dorgoș și Zăbalt: la olaltă 1400 jugere cu preț de 49.645 fl.

Și după aceea a mai cumpărat diecesa pentru sine la Secaș și Giriș alte complexe de 1120 jugere cu preț de 119.500 fl.

Astfel dară diecesa a cumpărat pe seama sa de tot 3145 jugere cu preț de 376.200 fl.; ear' pe seama parochiilor 1400 jugere cu preț de 49.645 fl., laolaltă 4545 jugere cu

cei la Dumineca Tomii. După cînmarea Duhului Sfânt episcopul Ioan Mețianu deschide sesiunea actuală a sinodului prin un fel de memoriu, care reoglindește dezvoltarea diecesei în cei din urmă 20 de ani, de când Prea Sfinția Sa păstorește această mare și puternică diecesă a Românilor gr.-orientali. Acest memoriu e foarte interesant.

Publicarea lui în „Tribuna” va convinge pe cetitori, cum activitatea neobosită a unui arhieru energetic, în timp relativ scurt, poate ridica starea materială a unei diecesei la înflorirea cea mai îmbucurătoare.

Durere numai, că spiritul bun și moral, care este baza ori-cărei dezvoltări sănătoase, n'a ținut pas în diecesa Aradului cu înaintarea materială a diecesei.

Momentul acesta va fi obiect de discuție a sinodului.

După citirea memoriului menționat la propunerea deputatului Vicențiu Babeș, sinodul încredințează unei comisii speciale, ca să prezente sinodului un proiect de răspuns la alocuțiunea presidială.

Avisându-se întratele la comisiunile respective pentru Duminecă ședința se ridică și proxima ședință să anunță pentru Luni 4 ore p. m.

În ședința de Luni prin raportul Ignatie Pap, comisia organizatoare prezintă raportul general despre activitatea consistoriului aradan.

Acest raport aduce la cunoștința sinodului moartea deputaților George Crăciunescu, protopopul Belintului și Dr. Lazar Petcu, avocat în Arad. În Chișineu s'a ales protopop distinsul profesor de teologie, Dr. Ioan Trailescu.

Rapoartele protopopiatelor din diecesă dau socoteală despre activitatea lor.

În Arad se va înființa o fabrică de luminări pentru trebuințele bisericilor din diecesă. S'au făcut statute pentru fondul de pensii ale ofițierilor consistoriali și profesoriilor seminariali.

Statul a cerut informațiuni, dacă preoțimea diecesei are trebuință de vr'un ajutor. Consistorul a constatat, că are, dar' ajutor eventual din partea statului numai așa primesc, dacă statul acest ajutor îl va pune la dispoziția consistoriului.

Învățătorii pot primi ajutor de stat, însă numai până la suma de 60 fl., care nu învalvă înfrîntă din partea guvernului.

Consistorul n'a putut efectua cercetarea rînduită de sinod în anul trecut în afacerea alegerii deputaților sinodali din cercul Aradului nici până astăzi, căci exmisul în chestia aceasta, părintele Iosif Grădinar, timp îndelungat a fost bolnav, ear' când însănătoșat a plecat la Nădlac, să facă cercetare, i-au eșit oameni din comună în cale și i-au spus, să se întoarcă îndrît, căci exundările apelor îi periclitează viața. Și părintele s'a totors.

Comisia organizatoare propune, ca consistorul să urmeze cu cercetarea și să raporteze la sesiunea următoare.

Din acest incident deputatul Vasile Goldiș face propunerea: „Sinodul ia cu regret la cunoștință trăgănarea atât de îndelungată în afacerea alegerii deputaților sinodali mireni din cercul Aradului și hotărăște, ca venerabilul consistor în casuri analoage în decurs de 6 luni să execute cîndecile de această natură a sinodului eparchial”.

Această propunere a fost spriginită de deputații N. Oncu, V. Mangra și V. Babeș. Cu toate acestea ea a căzut și la indemnul dlui Paul Rotar, sinodul primește propunerea comisiunii. Astfel Severul tatii rămîne și de aci nainte deputat sinodal fără să fie verificat.

Acestea din incidentul raportului general despre activitatea consistoriului din Arad, După acestea raportul Ignatie Pap dă cetire raportului general despre activitatea consistoriului din Oradea-mare.

Acest raport fără observări mai speciale se ia la cunoștință.

Cu aceasta ședința de Luni se termină la 7 ore p. m.

Mărti la 10 ore a. m. se deschide a 3-a ședință. Înainte de ordinea zilei la propunerea deputatului protopop Dr. Traian Putici sinodul în unanimitate hotărăște, să-și exprime prin adresă condolența pentru moartea mult regretatului arhiepiscop și metropolit al Bucovinei Silvestru Morariu Andrievice.

După aceasta în locul deputatului absent L. Marcu, sinodul alege de notar pe deputatul Vasile Goldiș. Urmează apoi la ordinea zilei raportul comisiei epitropești prin referentul Dr. Ioan Suciu.

Acest raport cu propunerile lui se primește fără-ca în decursul discuției să se fi ivit vre-un moment de interes public.

La încheierea acestui raport desbaterile urmează înaintea.

Arad, 10/22 Aprilie 1895.

Toată lumea așa a știut până acum, că spaima Ungurilor sînt... Muscalii. Chiar și pe „patrioții” cei mai grozavi îi cuprînde tremuriciul, când li-se pune în perspectivă, că oștirile rusești ar mai pute să repeteze un... Világos!... Dela prînzul ce s'a dat însă ieri în reședința episcopescă d'aci, psihologia și chiar istoria ungurească s'a schimbat. D'aci încolo Ungurii n'au să se mai teamă de Muscali, nici chiar de ideea „daco-română”, care — scrie Jancsó — se trage ca un fir roșu peste toată viața publică a Românilor, — ci au să tremure când vor auzi... știți de cine?!. când vor auzi de numele dlui Vikentie Babeș.

Pentru-că la prînzul episcopesc din Dumineca Tomii anul 1895, între aprobările unanime ale lui Pavela (cine oare n'a auzit de acest nume?) fostul president al partidului național, după-ce însuși a recunoscut că „nația ticăloasă și ingrătă” a trecut peste el la ordinea zilei, s'a proclamat pe sine spaimă al Ungurilor...

Aceasta, se înțelege, după-ce întăiu a dovedit, că „trei decenii a lucrat pentru fericirea neamului românesc”, (împlînd două țeri cu Babeși (fi) de osebite calibre) și după-ce a demonstrat (numindu-i proști și infami), că „cei cari l-au dat jos dela cărmă”, de geaba, dar' nu mai pot face politică fără de dînsul... spaima Ungurilor.

Adevărat, că între comeneseni s'au găsit și de aceia, cari n'au vrut să creadă lucrul acesta (mai ales cei-ce nu-s oaspeți cotidiani, ca dl Vikentie, la masa episcopescă), și probabil că nici Ungurii nu vor lua notă de istorica declarație, ceea-ce nu împedecă însă pe Pavela să jure, că toți căți nu cred în Babeș, sînt șarlatani, după-cum sînt proști și cei-ce nu-l socot cuminte pe el, Pavela, autorul glorios al „Luminei-Noastre” și jalnicul cioclu al „Luminătorului”.

S'au găsit și rătăcioșii, cari ziceau că dl Vikentie poate vorbește... figurat: înțelege a fi spaimă Ungurilor prin înfățișarea sa, după-cum și Pavela crede că mintea residă în... barbă! Ba celor mai mulți le venia în minte versul corâspunzător din cântecul popular ce începe:

„Fost-ai, lele, când ai fost”...

Acestia sînt însă din cei „ingrați”, cari alcătuiesc „nația menită a peri” dacă nu va „respecta, autoritățile”, dacă nu va jura pe Mocsonyi-lumină și Babeș-spaimă!

Fericit Bănat! Tu ai pe Pavela, care după-ce i-s'a stîns stîrțul, i-a proclamat „Lumina”. Ai pe Vikentie, care s'a declarat el însuși... spaimă al Ungurilor!

Begă, apă lină, multe se mai prăses pe malurile tale! L.

O anchetă franco-germană.

Două reviste literare: „Le Mercure de France” din Paris și „Freie Bühne” din Berlin s'au înțeles să facă o anchetă asupra raporturilor dintre Franța și Germania. „Mercure de France” a interogat persoane distinse din Franța, „Freie Bühne” pe cele din Germania.

Întrebarea a fost formulată astfel: „În ce mod s'ar pute, fără a ține seamă de relațiunile politice și în considerația intereselor intelectuale și economice de mare importanță ce sînt comune Franței și Germaniei, aduce o apropiere serioasă și durabilă între aceste două mari națiuni?”

Eată în resumat, ce au răspuns persoanele întrebate:

Opiniunile franceze: Dl Paul Adam, romancier, scrie: „Bogăția filosofiei germane genului lui Goethe, adevăratul fondator al literaturii noastre romantice, acela al lui Wagner, care a transformat sentimentul nostru artistic deschizându-i domeniul simbolismului metafisic, frumoasa organizație a simbolismului german, toate aceste adăugate la o mie de motive de ordine economică, trebuie să ne facă să dorim o apropiere sinceră și trainică în relațiunile intelectuale și sociale ale celor două națiuni”.

Dl Paul Hervieu, cunoscutul psiholog, a răspuns cu următoarele cuvinte: „Înainte de toate, ura dela popor la popor îmi pare cu totul sterilă, chiar și pe timp de războiu; cu atât mai mult pe timp de pace.”

„Vă spun toate acestea pentru-ca să știți cât ași găsi de oportun și laudabil ori-ce progres în raporturile intelectuale și sociale ale Franței cu Germania”.

Filologul Th. Ribot, profesor la colegiul Franței și editorul cunoscutei „Revue Philosophique”, scrie: „Mai mult decăt ori-care sînt partizanul relațiunilor sociale și intelectuale intime cu Germania”.

Economistul Ch. Gide, profesor la

apropierea aceasta și face între altele o propunere interesantă: schimbul școlarilor.

Opiniunile germane: Dl. Bebel scrie: „Războiul franco-german a dat până acum Europei un aspect necunoscut până astăzi. El e cauza că lumea veche e înarmată astăzi. Până în dinți și divizată în două tabere imense care se privesc, gata a se mânca a unii pe alții“.

„Astfel că bunul simț și umanitatea ne impun datoria de a întrebuința toate mijloacele pacifice bune pentru a apropia cele două popoare mai mari ale Europei“.

Eată opinia dlui V. Egidy: „Înainte ca aceste două popoare să poată beneficia de apropierea viitoare, trebuie să vindecăm răul intern de care sufer toți: trebuie să resolvăm chestia socială“.

Alți savanți fac din știința factorul principal al înțelegerii franco-germane.

Dl G. Conrad din München: „Franzezii trebuie să se lăpăde de șovinismul lor, Germanii de servilismul lor, dacă vor să deștepte un curent simpatice între dînșii“.

Gerhard Hauptman răspunde astfel: „Ce trebuie pentru a facilita înțelegerea între Franța și Germania? — Poate că ar fi bine să continuăm a dori ca înțelegerea să se producă odată“.

Friedrich Spielhagen desvultă opinia celorlalți scriitori germani, că înțelegerea ar fi de dorit.

Șicanări.

Zernești, 9 Aprilie 1895.

Procesul Memorandului a deșteptat și în slujbașii din părțile noastre ai statului ungurese pofta de șicanare și persecuțiune. Până atunci, cel puțin — slavă „tacticoșilor“ conducători ai poporului nostru erau cât se poate de prevenitori față de domni străini.

Însă istoria ariciului cu sobolul! Cățiva venetici aujunseră să terorizeze întreaga comună curat românească Zernești. La dispoziție le-a stat fisolgăbireul Branului, Benedek Arthur cu gendarmii sei. Adevărată batjocură!

Se știe, că la dorința lor au stat aproape 2 săptămâni pe capul locuitorilor 36 de husari. Se temuseră de revoluție! Trec peste celelalte feluri de șicanări.

Acum vă raportez, că tot domnul Arthur, fel de „betyár“ răsfațat, a pedepsit în bani pe mai mulți ficioiri din comună, pentru-că au îndrăznit să cânte în zi de sărbătoare pe stradă „Deșteaptă-te Române“ și alte cântece de-ale noastre.

Deasemenea a mai pedepsit și pe alți oameni, pentru-că au cântat într'un birt seara înainte de orele 10; între aceștia amintesc pe învătătorii I. Spérchez și I. Meșian. Oamenii au recurat pe la fișpanul și pe la înaltul ministru și acum cauza se află la judecătoria cercuală din loc.

Cu această ocasiune mai amintesc, că în urma intrigelor acestor adunături domni dela putere au silit și pe bravul și harnicul jude cercual Nicolae Penciu, ca să-și ceară transferarea de aici, și astfel bravul jude după o mulțime de ani de serviciu cu cinste și cu omenie va trebui să plece cu toată familia, cine știe în ce parte a țerii. Nici nu se putea altfel, căci patria era în pericol!

Aceștea am voit să le aduc la cunoștință publică, căci nu e iertat a retăce sau a uita nimic din mulțimea de șicanare și persecuțiuni ce zilnic ni-se fac. Să-l dăm de gol, să-l discredităm cu totul pe dușman! Cu o cale însă poate vom ști și noi, de ce se ne mirăm mai mult, de oarba lui cutezanță sau de în-delunga noastră răbdare.

Din Bucovina.

Înmormântarea metropolitului Silvestru. Cernăuți, 18 Aprilie a. c.

Luni, în 15 Aprilie a. c. metropolitul Bucovinei Dr. Silvestru Morariu Andrievici a trecut la cele eterne.

Ca un fulger s'a răspândit tristul incident în întreaga țeară.

Lupte grave a purtat metropolitul Silvestru în tot decursul vieții sale, până a se pogori în mormânt.

Istoria numai își va da verdictul, va aprea faptele bărbatului și va pune persoana sa în o lumină adevărată.

Fiindcă singur a cerut încă înainte de moarte, ca să nu fie balsamat, și s'a împlinit dorința.

Sub cer senin cu soare s'a pus Joi la orele 11 a. m. conductul funeral în mișcare. Ceremoniile funebrele le-a condus I. P. S. archimandritul Ciupercovici asistat de 25 de dignitari. Afară de aceștia mai erau încă vr'o 50 de preoți dela țeară îmbrăcați în ornate. Tot Cernăuțul cu toate autoritățile și

toată reprezentanța sa, o mulțime imponentă de popor din suburbii și împrejurime, din munte și dela țeară, mulți reprezentanți ai regatului României și mulți străini au însoțit pe veneratul defunct până la locul de odihnă.

Împregiurul cosciugului și pe trăsura de flori au fost atrinate vr'o 70 de cununii de mărime și frumseță impunătoare, decorate cu cordele de mătășă în tricolorul românesc și diferite alte colori și cu dedicațiuni doioase, depuse de societăți, corporațiuni, comune, familii și persoane. Din cele mai marcante putem aminti: Societățile: „Școala română“, „Societatea pentru cultura și literatură populară din Bucovina“, „Junimea“, „Concordia“, „Armonia“, „Societatea damelor române“, „Academia ortodoxă“, „Lumina“, Comuna Ceahor; facultatea teologică gr.-or., protopopul din Lugoș Dr. G. Popovici și alții.

Lung era conductul și pe fața fiecăruia tristeță. Trecând conductul din reședința metropolitană prin strada reședinței, strada universității, piața capitală, strada Transilvaniei, strada catedralei, strada armenască și strada rusească ajunse abia către orele 4 p. m. la cimitir, unde s'au depus rămășițele pământești ale defunctului arhipăstor în cripta unde odihnesc metropoliții Bucovinei. Fîindu-se ceremoniile funebrele începură discursurile.

Afară de discursul bine simțit rostit încă în biserica seminarială înainte plecării conductului de predicatorul Dr. Saghin s'au ținut la cimitir unul în limba ruteană de exarchul dl I. Procopovici și unul din partea societății „Concordia“ de dl Dr. Zotta. Au mai vorbit miezoz dl stud. teol. Victor baron Vasileo în numele societății academice „Junimea“, și cald și mișcător domnul stud. teol. Ilie Verbovski în numele „Academiei ortodoxe“.

Minor.

CRONICĂ

Sibiu, 23 Aprilie n.

Tovărășia agricolă din Apoldul român. Din partea locului ni se vestește, că la înființarea tovarășiei agricole din Apoldul român s'au înscris până acum 32 de membri, între care și 2 femei. În adunarea generală constituantă ce s'a ținut zilele trecute, s'a ales president al tovarășiei părintele Ioan Lazar, vicepresident: Dumitru Orășian, secretar: N. Topărcian, casar: Ioan Iuga. Membrii au silit cuote a 10 fl. și 1 fl. taxă de înscriere. Cu traducerea actelor în limba maghiară și cu pregătirea cererii pentru înregistrarea firmei s'a însărcinat membrul din comitetul central al reuniunii agricole, domnul Ioan Chirca din Siliște. Tovărășia odată înființată și înregistrată, va face pașii de lipsă pentru cumpărarea unei mașini de îmblătit cu vapor. Bravi oameni sunt Apolzenii!

Dr. Janesó Benedek, care petrece în Sibiu, unde face studii privitoare la chestia română, după-cum s'ntem informați va merge peste puțin timp la București, însoțit fiind de Hindy Árpád, redactorul-șef al lui „Kolozsvár“. S'ntem curioși ce va scrie apoi dl Hindy în foaia sa. Despre dl Janesó Benedek știm că merge pentru a căuta documente să arete că s'ntem... Daco-Români!

Deputatul Șerban la Agliardi Marți în 23 Aprilie n. a fost primit dl Șerban de Voila în audiență de nunțul papal. D-sa a luat cu sine un interpet pentru limba latină.

Producțiunea teatrală arangiată în 15 l. c. în Oena-Sibiului a reușit peste așteptare. Atât domni cât și d-soarele și-au achitat rolurile satisfăcând pe deplin publicul, care afară de 4 familii maghiare au fost mai tot din Sibiu. Nu pot lăsa neamintit un lucru înbucurător, că de astă-dată petrecerea urmată după producțiune a fost adevărat românească.

Rectificare. Dintre persoanele debutante la producțiunea declamatorie-musicală a învătătorilor gr.-cat. din comitatul Sibiului, cari deasemenea au contribuit la buna reușită a acelei producțiuni, în raportul nostru au rămas din eroare unele neamintite. Aceștia s'nt: d-soara Maria Șimonca, invătătoare în Orlat și dl Nicolau Fleschin; prima declamând poezia „Doamna Stanca“, ear' la doilea poezia de Coșbuc „Ultima rugămintă“. Ceea-ce prin această rectificăm.

O fundațiune. Dl D. R. Cordescu, Transilvănean emigrat în România, a făcut o donațiune comunei sale natale Fofeldea. Testamentul ce urmează deee mărturie de prea nobila faptă: Testamentul „Fundațiunii“ Daniel și Alexandrina R. Cordescu. Pentru amintirea mea și a familiei mele în secolii, dăruiesc sfinte biserici române gr.-orientale ortodoxe din comuna Foventea (Föfeld, Hochfeld, Camp-malt, Câmpina), Douzeci mii de coroane și voiesc ca din venitul lor anual, din interese, să se dea, dela 1911 până la 1935, două părți la biserică, trei părți la școală, din una parte să se cumpere cărți și alte obiecte la școlarii români săraci, din una parte să se facă două parastase, la 17 Decembrie și la 20 Iulie în fiecare an, când se vor împărți și ajutoare la săraci, ear' trei părți se vor adauge în fiecare an la creștea

rea capitalului. Tot dela acest an până la 1977, când capitalul a crescut, după calculele mele, la o sumă destul de însemnată, se va da $\frac{1}{10}$ la școală, $\frac{2}{10}$ la biserică, $\frac{1}{10}$ la pomenire și $\frac{1}{10}$ la școlarii săraci, ear' $\frac{2}{10}$ se vor adăuga la sporierea capitalului, care ajungând la 100,000, de aci încolo va crește numai cu $\frac{1}{10}$ în toți secolii. Când venitele vor ajunge destul de considerabile, se vor pute face școli, spitale, asiluri de săraci etc., după-cum se va afla că e mai bine și mai folositor pentru omenire. Totdeauna la parastase vor servi trei preoți, și se va da parohului dela biserica aceasta 60 coroane pentru serviciu, coliva, luminări și alte necesare, ear' celorlalți preoți câte 15 și cântăreților câte 10 coroane. Restul se se împartă la săraci. Comitetul administrativ al acestui fond, va primi 5% din venitul curat anual, calculându-se ca acest dividend să nu treacă nici-odată peste salariul preotului paroh, care cu timpul se va pute urca numai până la 1600 coroane. Întemplându-se, ca după timpuri cineva să voească cu forța a dispune în alt mod, contra voinții mele, de această avere sau când școala noastră confesională ar fi prefăcută în școală de stat, atunci toată partea cuvenită școlalei, afară de partea școlărilor săraci, să treacă la biserică, și când s'ar ataca și aceasta pentru alte scopuri, sau și-ar schimba confesiunea, în cazul acesta următorii mei legitimi, cari ori-și-când au dreptul de control, vor intra ca proprietari în moștenirea întregii averi, ear' când nu s'ar afla moștenitori, atunci toată averea se treacă ca proprietate a vreunei societăți de binefaceri române fie de aici, fie din regatul român. Făcut și subscris de mine astăzi în ziua de Pași 2 Aprilie 1895. Daniel R. Cordescu“. Fapta nobilă a dlui Cordescu, care în România a muncit și agonisit, merită să fie dată ca pildă celor ce agonisesc, dar' — nu dăruiesc!

Cărți de mare valoare. Cetim în „Timpul“: În biblioteca macedoneană dela archiva statului, a cărei deschidere și catalogare s'a început deja, de 2 săptămâni, s'a descoperit un număr însemnat de cărți din cele mai rare. Între altele s'a găsit o evanghelie scrisă toată de mână schismonachei Nastasia dela mănăstirea Văratec acum un veac și jumătate. Literele inițiale ale diferitelor capitole s'nt înflorite cu multă artă și aurite. Este atăta măiestrie în această lucrare, încât credem că a trebuit o viață întreagă ca să poată fi săvârșită. Se mai găsesc în această bogată bibliotecă, care numără vr'o 15.000 volume, evanghelii dintre cele dintâii tipărite în românește, ceasloave, trepelnice și altele. Această comoară culturală stetea zăvorâtă de vr'o 18 ani!

Nenorociri pe mare. O depeșă a consulului Spaniei la Gibraltar spune, că un steamer englez a sosit cu stricăciuni în urma unei ciocniri cu un obstacol sub-marin, aproape de capul Canaies. Se crede că stricăciunile au fost pricinuite de încreșcătorul „Regina Regenta“, care e înecat. Ministrul marinei a trimis o corabie de război ca să caute locul, spre a împiedica primejdiele navigațiunii. Regina regentă a dat zece mii de pesetas pentru victimele încreșcătorului „Regina Regenta“.

Necrolog. Ni-se anunță moartea lui Simeon Toma, paroh de Vășmort, întemplată după un morb lung de 7 săptămâni, la 13 Aprilie 11 ore și jum., după împărțirea sa Sfintele Sacramente ale moribunților, în anul 71 al vieții, și al 49-lea al preoției. În mormântarea s'a făcut în 16 l. c. la 2 ore d. a. în cimitirul bisericii.

MAI NOU.

Dela sinod. La declararea ședinței secrete (pentru cauză Cristea) au fost 19 voturi pro și 19 contra. Metropolitul, cel-ce nu(!) se sfiește de publicitate, a decis pro.

Propunerea consistorului s'a luat la cunoștință cu o majoritate — care nu s'a constatat însă sigur — de 2 voturi.

Este un vot de blam, când într'o chestie atât de serioasă pentru „șefi“, se obține abia 2 voturi la majoritate.

Observăm de altfel obositoarea impotență a presiunii de a număra voturile precis, din care cauză pe viitor secretarii ar trebui să facă acest serviciu important.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 24 Aprilie n. Deputatul Meszlényi va interpela în ședința de Sămbătă în chestiunea curții maghiare. Frațiunea lui Ugron a decis să păstreze aceeași ținută față cu proiectele religioare.

Viena, 24 Aprilie n. Jurații au declarat cu unanimitate de vinovat pe criminalul Eichinger, ear' tribunalul în urma acestui verdict l-a condamnat la moarte prin streang.

Oradea-mare, 24 Aprilie n. Nunțul Agliardi este neîntreput obiectul celor mai călduroase opțiuni. La dineul de gală nuntial a beat pentru Maiestatea Sa Monarchul.

Bibliografie.

La Institutul Tipografic în Sibiu se află de vânzare următoarele opuri literare:

Nuvele, de Rusu Știrianu. Prețul unui volum 1 fl.

„Un an de lupă“, de Al. Vlăduță, distinsul poet.

De același autor:

„Dan“, cel mai frumos roman din literatură noastră românească.

„Parasiti“, nuvele de Delavrancea. Prețul 1 fl. 85 cr.

Da același autor:

„Între vis și viață“, prețul 1 fl. 65 cr.

Poesii de Ioan N. Roman, un elegant volum de 230 de pagini 1 fl. 25. cr.

„Balade și Idile“ de G. Coșbuc, marele nostru poet.

Piețul unui volum 1 fl. 50 cr.

Biblioteca pentru toți edată de librăria Carol Müller a apărut:

„Păsările noastre“, legendă de Florian Marian și „Căntece și Plângeri“, poesii de Mihail Zamfirescu. Un volum 30 bani.

A apărut Nr. 10 al revistei literare-belletristice, pentru familie „Rândunica“ cu următorul sumar:

Primăvara, de Ilie Demetrescu. — Jertfe moderne, de Em. Lungu-Puhallu. — În sin, de V. R. Butcescu. — Judele Zăbun, de I. E. Prodan. — De ce?, de Ioan Scurtu. — Păcălă și cei trei negustori, de Gr. Sima al lui Ioan. — Corespondență din București, Spec-tator. — Rămurele: Domnica, de Ilarie Chendi. — Felurite, de *.

„Rândunica“ apare în Sibiu, de trei-ori pe lună și e redactată de dl Silvestru Moldovan. Conținutul ei e variat, amuzant și instructiv. Prețul abonamentului e pe an 6 fl., pe 1/2 an 3 fl., pe 1/4 an 1 fl. 70 cr.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu. Dela 23 Aprilie nou. Grâu frumos hect. fl. 5.20 până 5.80; grâu mestecat hect. fl. 4.30 până 4.90; secară hect. fl. 3.40 până 3.80; orz hect. — până —; ovės hect. fl. 2.60 până 3.20; cucuruz hect. fl. 5.— până 5.40; mălaiu hect. fl. 4.50 până 5.—; cartofi hect. fl. 1.50 până 1.70; sēmēnță de cânepă hect. fl. 3.80 până 4.20; mazere hect. fl. 7.— până 7.50; linte hect. 8.— până 9.—; fasole hect. fl. 7.— până 7.50; pasat de grâu 100 chilo fl. 13.40 până 14.20; făină nr. 1 10 Ochilo fl. 13.—; făină nr. 2. 100 chilă fl. 12.— făină nr. 3 100 chilo fl. 10.—; slănină 100 chilo fl. 52.— până 58.—; unsoare de porc 100 chilo fl. 54.— până 56.—; sēu brut 100 chilo fl. 18.— până 20.—; sēu de lumini 100 chilo fl. 33.— până 34.—; lumini turnate de sēu 100 chilo fl. 38.— până 40.—; supun 100 chilo fl. 20.— până 30.—; fēn 100 chilo fl. 3.70 până 4.—; cânepă 100 chilo fl. 34.— până 35.—; lemne de foc uscate metr. cubic fl. 3.— până 3.24; spirt p. 100 L. % fl. 55.— până 58.—; carne de vită chilo 50 până 60 cr.; carne de vițel chilo 36 până 40 cr.; carne de porc chilo 46 până 50 cr.; carnea de oaie chilo — până — cr.; ouă 10 cu 18 până 20 cr.

Căldarul zilei.

13/25 Aprilie 1895.

Italian: Muc. Artemon.

Gregorian: Marcus

Soarele: răsare 5.50 apune 6.24 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 24 Aprilie n. 12 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 127.1)	Diferența din prezintă	Temperatura după Celsius	Maximul și mi. inul de temperatură	Direcția vântului
724.8	-2.1	-5.2	+14.6 - 8.0	80

Din țeară 23 Aprilie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura după Celsius	Vântul direcția	țara
Budapesta	759	-6.8	V	1
Sătmăr	760	-3.1	SO	2
Cluj	756	-4.2	—	—
Orșova	763	-2.0	V	3
Arad	760	-1.7	O	1
Panciova	760	-5.3	NV	4

Sosiți în Sibiu.

În 24 Aprilie 1895.

Hotel Habermann. S. Deocic. M. De cie. M. Cabitz. H. Primus, din Brez i. Hotel „Neuher“. I. Letz, d. n. Sighișara. Sabini, preot. Lani, p. eot. I. Alzner, senator din Reghinul-săsces. R. Schatz, comerciant din Viena.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 21 Apr. n. 1895.

Săminte	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo	
		dela	până		dela	până
Grâu						
Bănătesc nou	75			76		
Grâu dela Tisa	75			76		
Grâu „Pesta“	75			76		
Grâu de Alba Reg.	75			76		
„ „ Bacica	75			76		
Grâu ung. de Nord	75			76		
Săminte, vechi ori noue						
Sotul		Calitatea per Hect.		Prețul per 100 chilogr.		
				dela	până	
Secară				70—72	5.75	5.85
Orz				60—62	6.25	6.55
de natreț				62—64	6.60	6.90
de vinars				64—66	7.20	8.20
de bere				39—41	—	—
Ovės				75	6.55	6.60
Cucuruz (porumb)				75	6.20	6.80
bănăț. de alt soi				—	—	—
Meiu				—	—	—
Hriscă				—	—	—
Mărfuri pe termen						
Grâu				Sept.-Oct.	7.42	7.14
Cucuruz				Mart.-Apr.	6.80	6.82
Ovės				Mai-Iun.	6.39	6.41
				Iulie-Aug.	—	—
				Mart.-Apr.	6.28	6.30
				Oct.	—	—
Produse diverse						
Sotul		Onani				
				dela	până	
Sēm. de trif.				Lucernă ungurească	38.—	48.—
„ „				roșie	58.—	67.—
Oleu de rap.				rafinat	—	—
Uns. de porc				dela Pesta	49.—	49.50
„ „				dela țeară	—	—
Slănină				sventată	42.50	43.—
„ „				afumată	48.—	49.—
Sēu				—	—	—
Prune				—	—	—
Lictar				slavon, nou	17.—	17.—
„ „				bănătesc	14.—	14. 0
Miere				brută	—	—
„ „				galbînă străcurată	—	—
Ceară				de Rosenau	—	—
Spirt				brut	—	—
„ „				Drojdiițe de spirt	—	—

Cursul pieții din Sibiu.

Din 22 Aprilie n. 1895.

Hărție-monetă română	Cump. 9.63	vend. 9.70
Lire turcești	10.84	10.94
Imperiali	9.80	9.90
Ruble rusești	1.31	1.31 1/2

Bursa din Budapesta.

Din 21 Aprilie n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	—
„ de aur ung. 4%	124.25
„ ung. val. cor. 4%	99.10
Imprumutul căilor ferate ung.	127.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	125.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	105.—
Bonuri rurale ung.	98.50
„ croate slavone	98.50
Obligațiunile desp. regalilor	101.—
Imprumut cu premiu ung.	161.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	153.50
Renta de hârtie austriacă.	101.50
„ de argint austriacă.	101.50
„ de aur austriacă.	124.75
Losurile austriace din 1860	—
Acțiunile băncii austro-ungare	1095.—
„ „ de credit ung.	—
„ „ de credit ung. austr.	—
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și economii „ Albina	101.—
Argintul	—
Galbeni împărătești.	5.84
Napoleon-d'ori	9.84
Mărci 100 imp. germane	60.75
Londra 10 Livers sterlingi	124.40

Serviciu prompt și real.

Deschidere de local

al
fabricii sibiene de postav, flanel, moldon și mărfuri de modă
din pădurea orașului nr. 10.

Premiată în Budapesta, Dej, Fünfkirchen, Sibiu, Stuhlweissenburg,
Maria-Teresopol, Viena, Arad și Timișoara.

Umilit subscrisul îmi permit a anunța onoratalui public din oraș
și din giur, că am deschis în piața de aici

PIAȚA-MARE Nr. 9

lângă palatul Bruckenthal

un deposit corespunzător cu spiritul timpului de astăzi, de tulpăne,
flanel, moldon, stoffe de modă pentru bărbați, stoffe de paltoane pentru
dame, pleduri, postavuri militare fabricat propriu din lână curată
garantată, precum și un mare asortiment de postavuri din străinătate
ca egalizare de billard etc. etc. cheviot, stoffe de Strich și Kammgarn.

Noutăți în stoffe pentru vestimenta. — Mantale și gulere pentru dame etc.
dela 90 cr. în sus pro metru.

Pentru comoditatea onoratalui public întru confecționarea vestimen-
telor după cele mai noutăți de modă, m'am simțit îndemnat a
îngrijii și de un croitor bun și am angajat spre scopul acesta pe dl

Alexandru Wilfinger, croitor,

recunoscut în resortul său de un măiestru deosebit și practic, care a
servit un șir de ani, ca croitor atât în Viena, cât și în Budapesta, ear'
de 16 ani lucră ca măiestru în piața de aici, și deci sunt în plăcută
poziție a corespunde întru toate și punctual tuturor așteptărilor.

Asigurând onoratalui public, că va fi solid servit atât en gros cât și
en détail pe lângă prețuri moderate, mă recomand bunăvoinței deo-
sebite și semnez

[1106] 9-10

cu distincă stimă

Adolf Scholze, fabricant de postavuri.

Prețuri ieftine fixe.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brode,

president al „Reuniunii române de agricultură din
comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

La „Institutul Tipografic”
în Sibiu se află de vânzare:

PORTRETUL

dlui Dr. Vasile Lucaciu.

Un tablou în mărime de 38x28 cm.

Prețul 50 cr.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Sla-
vici, 12 coale tip., broș., elegant. Un
exemplar cu prețul redus dela 40 cr.
sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-
Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de
I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau
8 bani.
4. **Piperuș Petru.** Poveste de I. T.
Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de
Silvestru Moldovan. Prețul unui exem-
plar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P.
Ispirescu, culegător-tipograf. Un exem-
plar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima
al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau
16 bani.
8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor ro-
mâni la nuntă, de Benedict Viciu. Un
exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de
Silvestru Moldovan. Un exemplar 14
cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Sil-
vestru Moldovan. Un exemplar 3 cr.
sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-
Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărășnicul.** Poveste de Silvestru
Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau
16 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legendă popo-
rală din giurul Năsăudului. De George
Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica de Bojena Nemeová,** tra-
dusă din limba boemă de Prof. Dr. Ur-
ban Iarnik. Un exemplar cu prețul
redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau
1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr.
Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr.
sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și
răspunsuri, frământări de limbă, adu-
nate de Gr. Sima al lui Ión. Un
exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George
Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Po-
veste franțuzească de Eleonora Tănă-
sescu, după A. Genevray. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genușoara.** Poveste de I. T. Mera.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărășnic.** Novela de
Björnsterne Björnson. (1856).
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Văntură-Teară.** Din
novelele californiene ale lui Bret Harte.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui An-
dersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George
Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae
Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George
Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau
20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björn-
sterne Björnson. (1869). Un exem-
plar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae
Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de
Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau
20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière.
Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Sil-
vestru Moldovan. Un exemplar 5 cr.
sau 10 bani.
31. **Nuseiu-împărat.** Poveste din popor
de „Mărgineanul”. Un exemplar 12
cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei
aleasă.** Poveste din popor de „Mar-
gineanul”. Un exemplar 12 cr. sau
24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George
Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10
bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul
Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr.
sau 24 bani.
35. **Un idil în Roseni.** Novela de Bret
Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri
de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau
16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în ver-
suri de P. Dulfu. Un exemplar 10
cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în ver-
suri de Ioan Moța. Un exemplar 12
cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța.
Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio
Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr.
sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3
acte de Carlo Goldoni. Tradus de
Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu.
Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Po-
veste de Ioan Moța. Un exemplar 15
cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un
exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Ni-
colae Trimbișoni. Un exemplar 22
cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinșă.** Tragedie în 5 acte
de Alexandru Parodi. Tradusă de I.
L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau
48 bani.
46. **Clara Milici.** Novela de I. Turghenev.
Traducere din limba rusă de Enea
Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot
vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octomvrie 1894.

Budapesta—Predeal									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
10.—	8.05	2.15	pl. Viena	sos.	3.—	1.55	1.55	7.20	6.25
8.25	2.10	2.50	↓ Budapesta	↑	5.50	7.25	7.—	1.50	8.15
11.24	4.07	6.23	↓ Szolnok	↑	2.30	5.23	3.50	11.46	4.55
1.35	5.46	9.29	↓ P. Ladány	↑	12.06	3.46	1.21	10.05	2.24
3.46	7.08	1.50	↓ Oradea-mare	↑	2.25	11.04	8.43	12.23	2.24
4.—	7.15	12.05	↓ Mesz-Telegd	↑	2.18	10.44	8.38	11.41	4.43
4.39	7.43	1.02	↓ Rév	↑	1.52	10.07	8.18	11.07	4.49
5.22	8.18	2.14	↓ Bratca	↑	1.26	9.30	7.47	10.82	5.25
5.45	2.50	4.07	↓ Ciuci	↑	5.40	12.47	8.31	7.08	9.41
6.34	9.07	3.54	↓ Huedin	↑	4.52	12.17	7.58	6.39	9.02
7.18	9.37	4.53	↓ Ghirbău	↑	2.55	6.—	6.39	8.02	8.02
8.06	6.13	6.24	↓ Cluj	↑	2.—	11.01	6.14	5.26	7.30
8.32	10.37	7.03	↓ Apahida	↑	10.45	5.45	4.48	6.47	9.38
8.49	11.10	8.40	↓ Ghirbău	↑	9.23	3.58	3.—	5.21	11.05
9.06	11.32	9.03	↓ Cucurdeu	↑	8.58	3.06	2.20	4.47	12.28
10.08	12.50	10.40	↓ Uioara	↑	2.48	2.—	4.31	4.25	12.39
10.37	1.25	11.25	↓ Vințu-de-sus	↑	2.40	1.51	4.25	4.25	12.56
10.59	1.43	11.54	↓ Aiud	↑	8.23	2.11	1.23	4.04	11.37
11.07	1.52	12.04	↓ Teiuș	↑	8.06	1.45	12.54	3.42	11.45
11.31	2.18	12.34	↓ Crăciunel	↑	7.59	1.10	2.49	2.49	10.55
11.48	2.40	1.—	↓ Blaj	↑	12.39	2.27	2.27	2.27	11.25
12.25	1.40	8.38	↓ Micăsasa	↑	7.30	12.24	2.13	2.13	12.46
12.50	2.17	2.55	↓ Copșa-mică	↑	6.56	11.29	1.18	1.18	12.46
1.04	2.35	9.09	↓ Mediaș	↑	6.54	11.14	1.01	1.01	12.16
1.35	3.14	9.44	↓ Elisabetopol	↑	6.20	10.21	12.16	12.16	11.39
1.50	3.49	9.59	↓ Sighișoara	↑	5.58	9.42	11.39	11.39	10.02
2.13	4.11	10.22	↓ Hășfalău	↑	5.33	9.13	11.17	11.17	9.22
2.32	4.48	10.51	↓ Agostonfalva	↑	4.27	7.45	8.57	8.57	8.23
3.04	5.27	11.01	↓ Apăta	↑	3.53	7.01	8.23	8.23	7.43
3.39	6.10	11.12	↓ Feldioara	↑	3.16	5.58	7.43	7.43	7.45
4.01	7.50	12.26	↓ Brașov	↑	2.45	5.08	7.45	7.45	7.45
4.26	8.30	12.58	↓ Timiș	↑	7.01	2.18	10.37	10.37	7.01
5.26	9.03	1.—	↓ Predeal	↑	6.—	1.42	9.57	9.57	5.17
6.08	9.38	1.04	↓ Bacureș	↑	5.—	1.12	9.30	9.30	4.50
6.40	10.25	2.19	↓ Murăș-Ludos	↑	7.45	4.40	8.50	8.50	5.40
7.16	11.—	3.01	↓ Bistrița	↑	4.40	4.40	8.50	8.50	5.40
8.—	12.26	3.81	↓ Murăș-Ludos	↑	4.40	4.40	8.50	8.50	5.40
8.45	1.11	4.55	↓ Bistrița	↑	4.40	4.40	8.50	8.50	5.40

Nota: Oarele însemnate în stângă stațiilor sunt a se ceta de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numeri încaudrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Institut Tipografic T. Lavin Albini.

Pen